

8. On i com va néixer Jesús

Dels evangelistes, Mateu i Lluc ens diuen que Jesús va néixer a Betlem (veure la pregunta: Jesús, ¿va néixer a Betlem o a Natzaret?). Mateu no precisa el lloc, però Lluc assenyala que Maria, després de donar a llum el seu fill, “ho va recolzar en un pessebre, perquè no havia lloc per a ells en l'estança” (Lc 2,7).

22/05/2006

El “pessebre” indica que al lloc on va néixer Jesús es guardava el bestiar.

Lluc assenyala també que el nen al pessebre serà el senyal per als pastors que allí ha nascut el Salvador (Lc 2,12.16). La paraula grega que empra per a “estança” és *katályma* . Designa l'habitació espaiosa de les cases, que podia servir de saló o quart d'hostes. En el Nou Testament s'utilitza altres dues vegades (Lc 22,11 i Mc 14,14) per a indicar la sala on Jesús va celebrar l'últim sopar amb els seus deixebles. Possiblement, l'evangelista vulgui assenyalar amb les seves paraules que el lloc no permetia preservar la intimitat de l'esdeveniment. Justí (*Diàleg amb Trifó* 78) afirma que va néixer en una cova i Orígenes (*Contra Celso* 1,51) i els evangelis apòcrifs refereixen el mateix (*Protoevangeli de Jaume* 20; *Evangelí àrab de la infància* 2; *Pseudo-Mateu* 13).

La tradició de l'Església ha transmès des de molt aviat el caràcter sobrenatural del naixement de Jesús.

Sant Ignasi d'Antioquia, cap a l'any 100, ho afirma en dir que “al príncep d'aquest món se li va ocultar la virginitat de Maria, i el seu part, així com també la mort del Senyor. Tres misteris portentosos obrats en el silenci de Déu” (*Ad Ephesios* 19,1). A la fi del segle II, sant Ireneu assenyala que el part va ser sense dolor (*Demonstratio Evangelica* 54) i Climent d'Alexandria, en dependència ja dels apòcrifs, afirma que el naixement de Jesús va ser virginal (*Stromata* 7, 16). En un text del segle IV atribuït a sant Gregori Taumaturg es diu clarament: “en néixer (el Crist) va conservar el si i la virginitat immaculats, perquè la inaudita naturalesa d'aquest part fos per a nosaltres el signe d'un gran misteri” (Pitra, “*Analecta Sacra*”, IV, 391). Els evangelis apòcrifs més antics, malgrat el seu caràcter extravagant, preserven tradicions populars que coincideixen amb els testimoniats suara assenyalats. Les

Odes de Salomó (Oda 19), *l'Ascensió d'Isaïes* (cap. 14), el *Protoevangeli de Jaume* (cap. 20-21) i el *Pseudo-Mateu* (cap. 13) refereixen com el naixement de Jesús va estar revestit d'un caràcter miraculós.

Tots aquests testimoniatges reflecteixen una tradició de fe que ha estat sancionada per l'ensenyament de l'Església i que afirma que Maria va ser verge abans del part, en el part i després del part:

“L'aprofundiment de la fe en la maternitat virginal ha dut a l'Església a confessar la virginitat real i perpètua de Maria (cf. *DS* 427) fins i tot en el part del Fill de Déu fet home (cf. *DS* 291; 294; 442; 503; 571; 1880).

En efecte, el naixement del Crist ‘lluny de disminuir va consagrar la integritat virginal’ de la seva mare (*LG* 57). La litúrgia de l'Església celebra a Maria com la ‘*Aeiparthenos*’, la ‘sempre-verge’ (cf.

LG 52)” (*Catecisme de l'Església Catòlica*, n. 499).

Bibliografia: *Catecisme de l'Església Catòlica* ; J. González Echegaray, *Arqueología y evangelios* , Verbo Divino, Estella 1994; S. Muñoz Iglesias, *Los evangelios de la infancia* , BAC, Madrid, 1990; F. Varo, *Rabí Jesús de Nazaret* , BAC, Madrid 2005.

Juan Chapa

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/8-on-i-
com-va-neixer-jesus/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/8-on-i-com-va-neixer-jesus/) (05/08/2025)